

Statsborgere fra Syrien:

Nævnet stadfæstede i sommeren 2015 Udlændingestyrelsens afgørelse om at afvise klagerne og deres to mindreårige og to voksne børns ansøgninger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 i medfør af udlændingelovens § 29 b med henvisning til, at klagerne i efteråret 2014 var blevet meddelt opholdstilladelse i form af subsidiær beskyttelse i Bulgarien. Indrejst i starten af 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Det fremgår af udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., at påberåber en udlænding sig at være omfattet af § 7, træffer Udlændingestyrelsen snarest muligt afgørelse om afvisning eller overførsel efter reglerne i kapitel 5 a eller 5 b. Det fremgår af § 29 b, at en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 kan afvises, hvis udlændingen allerede har opnået beskyttelse i land som omhandlet i § 29 a, stk. 1, det vil sige et land, der er omfattet af Dublinforordningen.

I den foreliggende sag har nævnet lagt til grund, at klagerne er blevet meddelt opholdstilladelse i form af subsidiær beskyttelse i Bulgarien.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. 72 af 14. november 2014 til udlændingelovens § 29 b, at afvisning efter bestemmelsen alene kan ske, hvis betingelserne for at betragte det pågældende land som et første asylland er opfyldt som følge af, at udlændingen tidligere har opnået beskyttelse i landet. Det er herved blandt andet et krav, at udlændingen skal være beskyttet mod refoulement, ligesom det skal være muligt for den pågældende at indrejse og tage lovligt ophold i første asyllandet. Den pågældendes personlige integritet og sikkerhed skal endvidere være beskyttet, men det kan ikke hermed kræves, at den pågældende socialt set skal kunne leve på fuldt ud samme niveau som første asyllandets egne statsborgere. Det er dog et krav i henhold til Excom Conclusion no. 58 - 1989, at udlændingen i første asyllandet bliver ”*treated in accordance with recognized basic human standards*”.

Efter Flygtningenævnets praksis er der blandt andet blevet lagt vægt på, om udlændingen har adgang til bolig, lægehjælp, mulighed for ansættelse i den private eller offentlige sektor, mulighed for frit at bosætte sig samt muligheden for at eje fast ejendom.

Flygtningenævnet finder, at det vil være muligt for klagerne at indrejse og tage lovligt ophold i Bulgarien, samt at klagerne i Bulgarien vil være beskyttet mod refoulement. Det bemærkes herved, at klagerne den [i efteråret] 2014 har opnået subsidiær beskyttelse i Bulgarien, der som medlem af EU er omfattet af Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder artikel 19, stk. 2, og som har tiltrådt Flygtningekonventionen, herunder efterlevelse af non-refoulement-princippet som anført i Flygtningekonventionens artikel 33, stk. 1.

For så vidt angår spørgsmålet om de generelle forhold for udlændinge med opholdstilladelse i Bulgarien finder nævnet ikke, at en afvisning af klagerne vil medføre en risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling som defineret i Chartrets artikel 4, og som omfattet af EMRK artikel 3 og Den Internationale Konvention for Borgerlige og Politiske Rettigheder artikel 7, ligesom nævnet finder, at klagerne personlige integritet og sikkerhed vil være beskyttet i fornødent omfang.

Det af Dansk Flygtningehjælp anførte om xenofobisk vold i Bulgarien kan ikke føre til en ændret vurdering. Flygtningenævnet har herved lagt vægt på, at klagerne i givet fald må henvises til at søge de bulgarske myndigheders beskyttelse. Det bemærkes i øvrigt, at klagerne til samtaler i Udlændin-

gestyrelsen [i foråret] 2015 og [sommeren] 2015 har oplyst, at familien ikke har haft konkrete konflikter med privatpersoner eller med myndigheder i Bulgarien.

Tilsvarende finder Flygtningenævnet ikke, at de generelle sociale og økonomiske forhold for flygtninge med opholdstilladelse i Bulgarien om end vanskelige i sig selv kan medføre, at klagerne ikke kan afvises til Bulgarien.

Der kan herved henvises til de foreliggende baggrundsoplysninger, herunder blandt andet UNHCR's rapport, *Refugee Integration and the use of indicators: Evidence from central Europe*, udgivet december 2013, hvoraf fremgår, at personer med flygtninge- og beskyttelsesstatus har samme rettigheder som bulgarske statsborgere. Af Dansk Flygtningehjælps rapport, *Bulgarien, Oversigt over asylsystemet, modtageforholdene og andre forhold af relevans for spørgsmålet om Dublin-overførsel*, udgivet 26. februar 2014, fremgår det, at når en tilladelse er udstedt giver den adgang til alle typer beskæftigelse og sociale ydelser inklusiv arbejdsløshedsunderstøttelse, om end det i praksis er svært at finde job på grund af sprogproblemer og en høj arbejdsløshed. Det følger endvidere af Dansk Flygtningehjælps rapport, *Notat om forhold for asylansøgere og flygtninge i Bulgarien. Udarbejdet på grundlag af møder med bulgarske NGO'er den 26. og 27. august*, udgivet november 2014, at personer med flygtningestatus har adgang til sygesikring, men skal betale herfor. Det fremgår tillige af UNHCR's rapport, *Monitoring report on the intergration of beneficiaries in the Republic of Bulgaria in 2014*, fra december 2014, at udlændinge med international beskyttelse i henhold til bulgarsk lovgivning har ret til samme sociale bistand og ydelser som bulgarske statsborgere, ligesom de har samme adgang til lægebehandling og rettigheder til valgfri sundhedsforsikring. Det fremgår videre, at flygtninges boligsituation ofte er vanskelig, idet der ikke er finansiel støtte til boliger, ligesom det er svært for flygtninge at få adgang til socialt boligbyggeri med det samme, idet der er krav om, at en i husstanden er bulgarsk statsborger, ligesom der er krav til registrering i kommunen gennem en periode.

Det fremgår af UNHCR's rapport, *Refugee Integration and the use of indicators: Evidence from central Europe*, udgivet december 2013, samt Dansk Flygtningehjælps rapport, *Notat om forhold for asylansøgere og flygtninge i Bulgarien. Udarbejdet på grundlag af møder med bulgarske NGO'er den 26. og 27. august*, udgivet november 2014, at børn af flygtninge med international beskyttelse har adgang til skole, men at det er en forudsætning for at deltage i den obligatoriske skolegang, at flygtningebørn har gennemført et sprogkursus, ligesom familien skal være registreret på en adresse.

Flygtningenævnet finder herefter ikke grundlag for at tilsidesætte Udlændingestyrelsens vurdering af, at klagerens personlige integritet og sikkerhed vil være beskyttet i fornødent omfang i Bulgarien, hvor de socioøkonomiske forhold for klagerne må anses for tilstrækkelige, ligesom nævnet ikke finder, at en overførsel af klagerne til Bulgarien er i strid med FN's Børnekonventions artikel 3.

På den baggrund skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet efter en gennemgang af sagen ikke finder grundlag for at omgøre Udlændingestyrelsens afgørelse, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1, 1. pkt., jf. § 29 b."